

Opaskoiramaaottelu Viro-Suomi-Latvia

Julkaistu: 17. lokakuuta, 2014

VILMAN KANSSA MAAOTTELUSSA

Teksti: Virpi Paananen

Syyskuussa pidetyn Lahden möllikisan jälkeen sain kutsun osallistua Vilman kanssa Viro-Suomi-Latvia maaotteluun Tarttoon 10-12.10. Olimme osallistuneet vain kahteen mölliin tänä vuonna, mutta vain neljä koirakkoa oli osallistunut konkariluokkaan ja lopulta nakki napsahti meille. En kyllä riemusta kiljunut, mutta otin pestin vastaan. Pian puhelun jälkeen olin hyvin innostunut, tulisihan tästä jälleen uusi kokemus yhteiselle taipaleellemme.

Maaottelumatkamme alkoi aikaisin perjantaiamuna. Jännitystä laivamatkaan toi ns. itsenäinen matkustaminen opaskoiran kanssa laivalla, sillä laivayhtiö ei antanut avustajalle vapaalippua. Se tuli todettua, että ilman minkäänlaista apua ei sokea yksin pärjää, laivan henkilökunta avitti hieman ja muut matkustajat huolehtivat lopusta, kuten aamiaispuffetissa selviämisestä.

Tallinnassa hyppäsimme avustajan kanssa taksiin ja menimme Kauneus ja terveys-messuille. Opaskoira oli tervetullut niin taksiin kuin messuille. Messukäynnin jälkeen kävelimme takaisin satamaan ja tyypilliseen tapaamme reitti ei ollut ihan suurin ja turvallisin. Ehdimme hyvissä ajoin laivaterminaaliin treffaamaan loppuporukkamme ja kimpassa sitten kävelimme Tallinnan juna-asemalle. Ennen junan lähtöä pientä evässhoppailua aseman kaupasta ja kahden tunnin junamatka saattoi alkaa.

Ohi vai yli esteen?

Tarttoon saavuttuamme meitä oli vastassa Viron opaskoirakoulun johtaja Matti. Vettä tuli runsaasti, mutta odoteltuamme hetken sade lakkasi ja kävelimme hostellille suht kuivina pysyen.

Majoittumisen jälkeen meillä oli takana jo niin pitkä päivä, ettemme jaksaneet lähteä porukan matkassa ulos syömään, vaan napostelimme kaupasta ostamiamme eväitä ja kävimme ajoissa nukkumaan.

Lauantaiamu valkeni selkeänä ja aamupalan jälkeen suuntasimme kohti tukikohtaa. Kisa pääsi alkamaan minulta hieman salaa, mutta tieto siitä, että oma suoritukseni olisi Erkin ja Taavin jälkeen, oli riittävä. Sitten vain odoteltiin ja nautiskeltiin pöydän antimista, joita oli runsaasti tarjolla. Omalta jännitykseltäni en kyllä kyennyt juuri mitään syömään.

Reilun kolmen tunnin odottelun jälkeen oli meidän vuoro lähteä radalle. Siirtyminen autolla radan alkuun, laput silmille ja menoksi! Vilma oli yltiöinnokas päästyään viimein töihin ja se näkyi sen hirmuisena vetona ja reagointina häiriökoiriin. Tarton kapeat jalkakäytävät selvitetiin vain yhdellä kompuroinnilla.

Jalkakäytävän tukkiva este kierrettiin hienosti kadun kautta, vaikka sen olisi voinut myös ylittää. Mielestäni kaupungissa ei ole järkevää ylitellä esteitä, vaan mieluummin kiertää este, koska en voi tietää mikä esteen tarkoitus on. Keskikorokkeelliset suojatiet menimme sukkana yli kahteen kertaan ja kaksi ylitystä Vilma ylitti vinoon. Ylimääräinen häiriökoira sai Vilman aivan sekaisin ja pisteiden ropinan suorastaan kuuli korvissa.

Paikallaan kaupassa

Paikallaolo suoritettiin kaupassa. Vilma makasi rauhassa, mutta nousi istumaan seisahduttuani sen viereen. Kaupasta poistumisen jälkeen oli seuraamisliike, jossa oli hieman toivomisen varaa. Matka jatkui puiston läpi vievälle kävelytielle ja siellä oli luoksetuloliike. Siitä Vilma suoriutui hyvin. Seuraavana tuli porrasosio. Ensin useampi porras ylös ja jonkin matkan päässä kaksi eri alaspäin menevää porrasta, joista toinen juuri ennen piippaavia liikennevaloja. Tätä osiota pidin ehdottomasti vaativimpana.

Tien ylityksen jälkeen tulimme torialueelle. Napakasti Vilma eteni ja kävi ohimennen moikkaamassa Erkkiä, joka istui reitin varrella. Viimeisenä oli noutoliike ja siitä Vilma suoriutui mainiosti. Rata päättyi siihen ja odoteltiin pisteitä. Siinä seisoskellessamme joku suomalaismies pyyhälsi paikalle ja halusi antaa jotain, mutta joku meidän porukasta kielsi ehdottomasti antamasta mitään työkoiralle.

Myöhemmin kävi ilmi, että mies olisi halunnut antaa minulle rahaa. Lopulta saimme arvostelun ja pisteet, joita kertyi 86/100 ja näin oli ensimmäinen malinois suorittanut kansainvälisen opastuskokeen.

Ja sitten syömään!

Kaikkien koirakoiden suoritusten jälkeen kävimme hakemassa eläinlääkäriltä matolääkkeet ja ehdimme hetken huilata ennen palkintojenjakoa ja illanviettoa

Kisaajat palkittiin raikuvin aplodien lisäksi hienoilla ruusukkeilla, pienellä namilaatikolla ja Vantaan opaskoirakoulun lahjoittamilla leluopaskoirilla. Joukkueet saivat hienot mitalit kaiveruksineen kaulaansa killumaan. Tämän jälkeen nautimme herkullisista pizzoista kera kuohujuoman ja muiden virvokkeiden sekä jälkkäriksi vielä leivokset teen tai kahvin kera.

Kuulimme Veronican kanteleen soittoa ja laulanta kolmen kappaleen verran, joista yksi oli hymni opaskoiralle.

Pitkä päivä alkoi painamaan ja silmät lurpsumaan täyden vatsan ansiosta, mutta vielä ennen poistumistamme jätimme muistoksi paperille painetut Vilman tassun ja oman käteni jäljet.

Sunnuntain aamiaisen jälkeen suuntasimme Viron opaskoirakoululle ja sieltä matkamme jatkui satamaan. Pienen ostoskierroksen jälkeen pääsimme laivaan ja nautiskelemaan koko porukallamme seisovan pöydän maittavista antimista.

Maaottelu oli Vilman ja minun kolmannet möllikisat. Kisakokemattomuus näkyi selkeästi. Alan jo oivaltaa miten Vilman kanssa pitäisi valmistautua kisapaikalla, että työskentely olisi sitä parasta mahdollista. Reissu oli rankka, mutta nautimme jokaisesta hetkestä ja jos kutsu toistamiseen tulee, ei tarvitse miettiä hetkeäkään lähdenkö mukaan.

VIRO-SUOMI-LATVIA –OPASKOIRAMAOTTELUN 2014 TULOKSET

Tulokset koirakoittain:

1. Kaj Kuusk/Janet, Viro 95,5 pistettä
2. Erkki Juntikka/Taavi, Suomi 87 pistettä
sekä Aleksejs Volkovs/Teodors, Latvia 87 pistettä
4. Gerli Kangus/ Matias, Viro 86,5 pistettä
5. Virpi Paananen/Vilma, Suomi 86 pistettä
6. Natalia Muravjova/Lati, Latvia 67,5 pistettä

Tulokset maittain:

1. Viro 182 pistettä
2. Suomi 173 pistettä
3. Latvia 154,5 pistettä